

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420010003
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5420010003.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudkýň JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1. augusta 2022 sťažnosť odsúdeného Y. U. proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 2T/1/2020-150 z 31.3.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Y. U. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Dolný Kubín uznesením, sp.zn. 2T/1/2020 z 31.03.2022 postupom podľa § 419 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 50 ods. 4 Tr. zák. rozhodla, že odsúdený Y. U., nar. XX.XX.XXXX v H. V., trvale bytom K. XXX, sa v skúšobnej dobe podmieňného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určenej trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/1/2020 zo dňa 14.02.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.03.2020, neosvedčil a odsúdenému nariadila výkon trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov a na jeho výkon ho zaradila do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdený Y. U. v priebehu skúšobnej doby podmieňného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určenej trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/1/2020 zo dňa 14.02.2020, ktorým bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, právoplatným dňa 04.03.2020, nevedol riadny život. Skúšobná doba v danom prípade začala plynúť od 05.03.2020. Dňa 31.03.2022 súd vykonal verejné zasadnutie, ktorého predmetom bolo rozhodnutie o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieňného rozhodnutia. Verejné zasadnutie sa konalo za prítomnosti prokurátora, odsúdeného a jeho obhajkyne. Súd na tomto verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, prečítaním podstatného obsahu spisového materiálu súdu sp.zn. 2T/1/2020, výpisu z evidenčnej karty vodiča, správy Obce Istebné a správy OO PZ Dolný Kubín, návrhu odsúdeného zo dňa 03.02.2022, trestného rozkazu sp.zn. 2T/77/2021. Odsúdený sa na verejnom zasadnutí vyjadril k priestupkom, ktoré boli spáchané v skúšobnej dobe, predovšetkým, k priestupku spáchanom na čerpacej stanici VOMS SK. Priestupkov ohľadne nosenia rúška a porušenia zákazu vychádzania si nie je vedomý. K odsúdeniu, v ktorom bol uznaný vinným zo spáchania z prečinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva, tieto ľutuje, aj keď je presvedčený, že ku konaniu bol vyprovokovaný. Z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/77/2021 mal súd preukázané, že odsúdený bol trestným rozkazom z 19.01.2022, právoplatným dňa 10.02.2022, uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Po vykonaní dokazovania okresný súd ustálil, že odsúdený nevedol v priebehu doteraz vykonanej časti skúšobnej doby riadny život. Odsúdený spáchal v skúšobnej dobe opäť úmyselné trestné činy, a teda ani po právoplatnom odsúdení nezmenil spôsob svojho života a pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Súd

taktiež v správaní odsúdeného nezistil existenciu žiadnych výnimočne pozitívnych okolností, ktoré by mu umožňovali rozhodnúť o jeho osvedčení v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Nakoľko súd dospel k záveru, že ani doterajšia hrozba možného výkonu trestu odňatia slobody neprimäla odsúdeného viesť riadny život a nebola pre neho dostatočne motivujúcim faktorom na zmenu jeho správania, rozhodol o premene trestu, aby bol riadne naplnený účel uloženého trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.). Súd svoje rozhodnutie o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia odôvodnil tým, že odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za iný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.).

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený Y. U., prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 31.5.2022 doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 1.6.2022. Podanú sťažnosť odôvodnil nasledovne:

Odsúdený namieta, že okresný súd pochybil, keď svoje rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia založil výlučne na zistení, že odsúdený počas skúšobnej doby spáchal úmyselný trestný čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený a pritom absolútne odignoroval posudzovanie ďalších podmienok, pričom poukázal na ust. § 50 ods. 4 Tr. zák. Namieta, že okresný súd v rámci odôvodnenia napadnutého uznesenia vôbec nevyhodnocoval ďalšie dôkazy, ktoré boli v rámci konania predložené a oboznámené a z ktorých vyplynulo, že odsúdený počas skúšobnej doby riadne pracoval a zarábal si na živobytie. Odsúdený nespochybňuje, že trestným rozkazom z 19.01.2022, bol právoplatne odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., no vyslovil názor, že zo spisu 2T/77/2021 je nepochybné, že jeho konanie bolo vyprovokované samotným poškodeným, pričom miera zavinenia z jeho strany bola omnoho nižšia ako miera zavinenia druhého odsúdeného. Zároveň dodal, že z rozhodnutia súdu jasne vyplýva, že napriek tomu, že odsúdený sa dopustil protiprávneho konania v čase plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia, súd nepovažoval za nutné pôsobiť na prevýchovu odsúdeného nepodmiennečným trestom odňatia slobody, dokonca aj prokurátor považoval uloženie trestu povinnej práce sa adekvátne a účel trestu za naplnený, keďže voči vydanému trestnému rozkazu nepodal opravný prostriedok. S ohľadom na uvedené sa odsúdenému javí rozhodnutie a konštatovanie okresného súdu v teraz prejednáwanej veci ako rozporné a neprimerané. K ostatným priestupkom, ktorých sa v čase skúšobnej doby dopustil uviedol, že išlo o menej závažné priestupky, súvisiace s covidovou pandémiou. Čo sa týka priestupku - poškodenie hadice na benzínovom čerpadle - odsúdený jednoznačne poprel úmyselné správanie, škodu vo výške 30,- Eur ihneď uhradil. Namieta absenciu právnych úvah súdu v odôvodnení rozhodnutia, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal, čo je v rozpore s ust. § 180, § 168 ods. 1 Tr. por. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby Krajský súd v Žiline napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol o osvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, prípadne vec vrátil na prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu.

K sťažnosti odsúdeného sa písomne vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín písomným podaním z 14.06.2022 doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 14.6.2022, a to nasledovne:

Napadnuté uznesenie okresného súdu považuje za zákonné a vydané po konaní vykonanom v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku. Okresný súd v konaní vedenom pod sp.zn. 2T/77/2021 nepostupoval spôsobom, ktorým odôvodňuje svoju sťažnosť odsúdený. Uložením trestu povinnej práce nedošlo k zohľadneniu žiadnych okolností, súd nebol povinný uložiť nepodmiennečný trest odňatia slobody a rovnako prokurátor nebol povinný podať proti predmetnému rozhodnutiu odpor. Odsúdený spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody dva úmyselné trestné činy v jednočinnom súbehu, pričom okolnosti ich spáchania ako ich prezentuje odsúdený, neboli v konaní pred súdom ani v prípravnom konaní preukázané a jednalo sa len o súčasť jeho obhajoby vo veci vedenej pod spisovou značkou sp.zn. 2T/ 77/2021. Okrem týchto trestných činov však odsúdený v rozhodnej dobe spáchal aj viacero priestupkov, pričom svoje protiprávne a trestné konanie bezdôvodne zľahčuje a snaží sa ho balansovať tvrdeniami o tom, že viedol riadny život bez toho, aby predložil alebo aspoň navrhol vykonať akýkoľvek dôkaz, ktorý by tieto potvrdzoval. Plnenie si vyživovacích povinností respektíve iných rodinných povinností, ktoré vyplývajú každému z ustanovení Zákona o rodine a výkon bežného povolania nemožno považovať za vedenie riadneho života a tieto nemôžu zmierniť úmyselné porušovanie iných noriem platných pre všetkých občanov. Konanie odsúdeného sa vymyká

z bežných spoločenských noriem len v negatívnom smere. Z povahy uloženého podmieničného trestu odňatia slobody zároveň vyplýva, že odsúdený sa mal akémukoľvek protiprávnemu konaniu vyhýbať. Verejné zasadnutie, na ktorom boli vykonávané dôkazy popísané aj v uznesení o neosvedčení sa odsúdeného prebehlo za účasti odsúdeného a jeho obhajkyne, ktorí nenavrhlí vykonať žiadne ďalšie dokazovanie, okrem toho ktoré vykonal okresný súd. Okresný súd odsúdeného vypočul a vykonal dokazovanie v zákonom rozsahu. Vyhodnotením dokazovania dospel súd k správnym záverom, pričom v odôvodnení sa vysporiadal aj s obhajobou odsúdeného, ktorá je v podstatných bodoch zhodná s odôvodnením podanej sťažnosti. S ohľadom na dané skutočnosti, považuje sťažnosť odsúdeného za účelovú, nepodloženú a podanú len v snahe vyhnúť sa nariadenému výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený v čase plynutia skúšobnej doby nevedol riadny život, k čomu prvostupňový súd vykonal riadne dokazovanie a preto vyslovil, že sa odsúdený neosvedčil a nariadil mu výkon uloženého trestu. Navrhuje preto, aby Krajský súd v Žiline sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

K vyjadreniu okresného prokurátora sa odsúdený písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného Y. U. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či odsúdený viedol v priebehu skúšobnej doby podmieničného odkladu výkonu trestu odňatia slobody riadny život a splnil uložené obmedzenia a povinnosti. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní.

Konajúca sudkyňa prvostupňového súdu dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvorila dostatočný skutkový základ pre vyslovenie, že odsúdený Y. U. sa v skúšobnej dobe podmieničného odkladu výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil a nariadila mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. V odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne a jasne vyložila, akými právnymi úvahami sa spravovala, keď posudzovala dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona upravujúcich rozhodovanie o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozhodnutím prvostupňového súdu a v podrobnostiach naň odkazuje, nakoľko rozhodnutia prvostupňového súdu a sťažnostného súdu tvoria jednotu.

Preskúmaním spisového materiálu, krajský súd dospel k zhodnému záveru ako prvostupňový súd, že odsúdený Y. U. v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieničného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, určenej trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/1/2020 z 14.02.2020, právoplatným dňa 04.03.2020 nevedol riadny život. Skúšobná doba podmieničného odkladu výkonu trestu odňatia slobody odsúdenému plynula od 05.03.2020 a skončila dňa 05.03.2022. Odsúdený sa počas skúšobnej doby dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený rozhodnutím súdu - trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/77/2021 z 19.01.2022, ktorým bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín. Súčasne Y. U. sa počas plynutia skúšobnej doby podmieničného odsúdenia dopustil piatich priestupkov (dňa 25.12.2020, 14.03.2021, 02.04.2021, 30.10.2021 a 09.11.2021), za spáchanie ktorých bol potrestaný v štyroch prípadoch uložením blokových pokút a v jednom prípade pokarhaním. Z uvedeného je zrejmé, že podmieničným odsúdením nebol u neho naplnený účel tohto inštitútu a za tejto situácie neprichádza do úvahy iné rozhodnutie ako o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol odsúdenému pôvodne podmienične odložený. Spáchanie úmyselnej trestnej činnosti a piatich priestupkov nepochybne nezodpovedá požiadavke vedenia riadneho života odsúdeným počas skúšobnej doby.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky k aplikácii ustanovenia § 50 ods. 4 Tr. zák., krajský súd uvádza, že tieto nie sú spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie. Ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák. upravuje postup pri rozhodovaní o tom, či sa odsúdený v priebehu skúšobnej doby osvedčil alebo nie.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Výnimočne aj v prípade, ak súd zistí, že odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život alebo nespĺnil uložené obmedzenia (povinnosti), môže ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, ale so sprísnením podmienok skúšobnej doby tým, že ustanoví nad odsúdeným probačný dohľad, a to prípadne aj s uložením doteraz neuložených obmedzení alebo povinností, alebo predĺži skúšobnú dobu, alebo uloží odsúdenému primerané obmedzenia alebo povinnosti, ak doposiaľ neboli uložené. Môže tiež rozhodnúť o tom, že nariadi kontrolu prostredníctvom technických prostriedkov podľa osobitného zákona - zákona č. 78/2015 Z. z., za predpokladu, že na takýto postup sú splnené zákonné predpoklady a doposiaľ takýto spôsob kontroly nebol nariadený. Všetky takéto rozhodnutia môže súd prijať len počas plynutia skúšobnej doby, čo však nie je prípad odsúdeného Y. U., u ktorého už uplynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia.

K sťažnostným námietkam odsúdeného, že počas skúšobnej doby síce spáchal dva úmyselné trestné činy, avšak o ich závažnosti má svedčiť práve uloženie „len trestu povinnej práce“ a priestupky sú len menej závažnej povahy, pričom zvýrazňoval, že počas skúšobnej doby riadne pracoval v zahraničí a finančne vypomáhal svojej matke, krajský súd považuje za potrebné poznamenať, že vedenie riadneho života odsúdeným počas skúšobnej doby je potrebné skúmať komplexne, teda prihliada sa nielen na správanie odsúdeného v rámci rodinného, pracovného života, života v rámci miesta bydliska, ale vedenie riadneho života zahŕňa tiež požiadavku dodržiavania právneho poriadku štátu. Podmienka vedenia riadneho života je splnená vtedy, ak odsúdený plní základné povinnosti občana nielen v súkromnom živote, ale aj v spoločnosti. Jedným zo základných znakov vedenia riadneho života je dodržiavanie právneho poriadku, a to všetkých právnych noriem, nielen tých, ktorých porušenie zakladá trestnoprávnu zodpovednosť, ale aj zodpovednosť za spáchanie priestupku. Pokiaľ dôvodom pre vyslovenie neosvedčenia sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadenia výkonu trestu odňatia slobody bolo spáchanie primárne nielen úmyselnej trestnej činnosti, ale aj spáchanie viacerých (hoci aj menej závažných) priestupkov odsúdeným v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ide o také skutočnosti (na ktoré správne poukázal aj prokurátor vo svojom vyjadrení), ktoré jednoznačne vedú k záveru, že odsúdený rozhodne nevedol riadny život počas skúšobnej doby, pričom v prípade spáchania priestupkov ako menej závažného protiprávneho konania je potrebné poukázať na počet spáchaných priestupkov (nejednalo sa len o ojedinelé vybočenie z riadneho dodržiavania právnych predpisov odsúdeným).

Konštatovanie nevedenia riadneho života odsúdeným v skúšobnej dobe a v dôsledku toho rozhodnutie o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe a nariadenie výkonu trestu odňatia slobody je potom v súhrne založené na spáchaní úmyselnej trestnej činnosti a piatich priestupkov odsúdeným v priebehu plynutia skúšobnej doby. Odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/1/2020 zo dňa 14.02.2020 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu v rozsahu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Počas plynutia skúšobnej doby bol v konaní sp.zn. 2T/77/2021 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na

zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., kde sa z hľadiska zavinenia pri obidvoch trestných činoch jednalo o úmyselné protiprávne konanie. Pokiaľ odsúdený v súvislosti so spáchaním prečinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva sa snaží svoje protiprávne konanie zľahčiť tým, že bolo vyprovokované samotným poškodeným i s poukazom na mieru zavinenia zo strany odsúdeného, ktorá bola nižšia ako miera zavinenia druhého odsúdeného krajský súd uvádza, že v danom prípade nie je miera zavinenia odsúdeného a výška uloženého trestu v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 2T/77/2021 podstatná, dôležité je, že odsúdený bol v tomto trestnom konaní uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva v spolupáchateľstve (úmyselnej trestnej činnosti), teda niet relevantného dôvodu akýmkoľvek spôsobom bagatelizovať spáchanie tejto trestnej činnosti odsúdeným počas skúšobnej doby. Krajský súd dáva odsúdenému do osobitnej pozornosti, že nie je namieste bagatelizácia porušenia akéhokoľvek predpisu, či už je to Trestný zákon, Trestný poriadok, prípadne Priestupkový zákon, nakoľko dôsledné rešpektovanie všetkých predpisov je dôležité pre ochranu života, zdravia, majetku iných osôb, ale aj samotného odsúdeného. V danom prípade správneho a zákonného rozhodnutia okresného súdu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia je bez vplyvu skutočnosť, že odsúdený finančne vypomáha svojej matke (pri zistení už vyššie popísaného protiprávneho konania odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby). Odsúdený v minulosti od súdu dostal šancu preukázať, že v jeho prípade je postačujúce uloženie trestu na slobode, odsúdený však túto šancu nevyužil, v priebehu skúšobnej doby nevedol riadny život, podmienku vedenia riadneho života porušil spáchaním úmyselnej trestnej činnosti a viacerých priestupkov, v dôsledku čoho musí znášať následky v podobe nariadenia nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd uzatvára, že hoci odsúdený Y. U. dostal od okresného súdu vo forme podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody možnosť preukázať, že dokáže viesť riadny život usporiadaného občana, že dokáže rešpektovať právne a morálne pravidlá spoločnosti, a že hrozba výkonu trestu je na jeho prevýchovu postačujúca, túto možnosť, ktorá mu bola trestným rozkazom sp. zn. 2T/1/2020 z 14.02.2020 daná nevyužil. Za takejto situácie nemožno vysloviť iné, len že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody riadny život, podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody nebol u odsúdeného naplnený účel tohto inštitútu a za tejto situácie neprichádza do úvahy iné rozhodnutie ako o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol odsúdenému pôvodne podmienené odložený. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že odsúdený počas skúšobnej doby riadne pracoval a zarábala si na živobytie.

Súd prvého stupňa tiež postupoval správne a v súlade so zákonom, keď o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozhodol počas zákonom stanovenej lehoty (§ 50 ods. 5 Tr. zák.). Aby nenastali účinky uvedené v ustanovení § 50 ods. 5 Tr. zák. stačí, že súd do roka od uplynutia skúšobnej doby rozhodol, že sa podmienené odložený trest vykoná.

Rovnako tak správne a v súlade so zákonom postupoval okresný súd, keď za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený Y. U. v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za iný trestný čin.

Krajský súd však musí konajúcej sudkyňi prvostupňového súdu v rámci prieskumnej povinnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. vytknúť, aj keď to odsúdeným podanou sťažnosťou napadnuté nebolo, že konajúca sudkyňa súdu prvého stupňa pochybila, keď v rámci rozhodovacej činnosti nepostupovala podľa príslušných procesných ustanovení a to konkrétne podľa § 420 Tr. por., ktoré zákonné ustanovenie výslovne upravuje procesný postup súdu v súvislosti s rozhodovaním týkajúcim sa výkonu podmieneného trestu odňatia slobody (teda aj vrátane rozhodovania o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia). Pokiaľ prvostupňový súd činí akékoľvek rozhodnutie v súvislosti s výkonom podmieneného trestu odňatia slobody, po procesnej stránke musí primárne aplikovať ustanovenie § 420 Tr. por., čo v danom prípade prvostupňovým konajúcim súdom splnené nebolo. Ustanovenie § 420 Tr. por. síce podrobnejšie neupravuje výkon podmieneného trestu odňatia slobody, avšak odkazuje na použitie ustanovení § 418 a § 419 Tr. por., ktoré už podrobne upravujú výkon podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Z hľadiska procesného rozhodovania súdu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, je

teda možné postupovať podľa § 419 Tr. por. len na základe prioritnej aplikácie § 420 Tr. por., ktoré zákonné ustanovenie špeciálne upravuje výkon podmienenečného trestu odňatia slobody a ďalej odkazuje na použitie už uvádzaného ustanovenia § 419 Tr. por. Ak v tomto prípade konajúci prvostupňový súd v rámci výroku o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia z hľadiska procesného postupu uvádzal len aplikáciu § 419 Tr. por., uvedené nie je možné považovať za správne, nakoľko procesný postup len podľa § 419 Tr. por. by bol na mieste iba pri rozhodovaní súdu v súvislosti s výkonom podmienenečného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Uvedené pochybenie prvostupňového súdu však nemalo žiaden vplyv na jeho inak vecne správne rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia a o nariadení výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody, preto na zistené pochybenie krajský súd poukázal len v odôvodnení uznesenia.

Odsúdený teda v rámci svojej sťažnosti neuviedol žiadne také relevantné sťažnostné námietky, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu. Za tohto stavu potom sťažnostný krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Krajský súd rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.